

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 223/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., L., zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/284-24951/11/Rem zo 7. októbra 2011 a postupom a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1040505/138/2012/5081 z 23. januára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2012 doručená sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Daňového úradu Kráľovský Chlmec (ďalej len „daňový úrad“) č. 738/320/284-24951/11/Rem zo 7. októbra 2011 a postupom a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) č. 1040505/138/2012/5081 z 23. januára 2012.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

«... Daňový úrad Kráľovský Chlmec (ďalej len „daňový úrad“) dňa 7. 10. 2011 vydal daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/284 - 24951/11/Rem v zmysle § 76 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov voči sťažovateľovi ako daňovému dlžníkovi. Daňový úrad v predmetnej daňovej exekučnej výzve sťažovateľovi oznámil, že na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu č. 738/230/19770/11/Ric zostavený z údajov evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 5. 8. 2011, vo výške 12.847,80 €, začal dňa 7. 9. 2011 daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 738/320/284 - 24951/11/Rem.

Sťažovateľ si dovoľuje v tejto súvislosti poznamenať, že viacero dôkazov uvádzaných v tejto sťažnosti nevie z objektívnych príčin predložiť, nakoľko nimi nedisponuje. Je tomu tak jednak preto, že všetky účtovné doklady sťažovateľa boli odňaté pri domových prehliadkach dňa 01. 03. 2011 vykonávaných v sídle spoločností personálne prepojených osobou p. M. V., ako aj z dôvodu, že niektoré dôkazy spomínané v tejto sťažnosti sa účastníkovi konania ani nedoručujú (najmä vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov a rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania). Sťažovateľ má za to, že časť týchto

dokladov by sa mohla nachádzať aj u predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcu, v advokátskej kancelárii K., s. r. o. B., kde plná moc sťažovateľa zanikla smrťou štatutárneho zástupcu, JUDr. J. K., ale napriek opakovaným výzvam sťažovateľa neboli tomuto odovzdané zo strany tejto advokátskej kancelárie žiadne relevantné dokumenty. Sťažovateľ si dovoľuje uviesť, že sa pokúšal tieto dokumenty získať aj cestou nahliadnutia do spisu správca dane, ale napriek jeho včasne podanej písomnej žiadosti mu správca dane nahliadnuť do spisu v lehote na podanie ústavnej sťažnosti neumožnil. Na základe týchto skutočností si sťažovateľ dovoľuje konajúcemu súdu navrhnúť, aby si predmetné dôkazy vyžiadal od správca dane, ktorým je v súčasnosti po reorganizácii daňovej správy Daňový úrad K., kontaktné miesto K.

Sťažovateľ podal v zákonnej lehote voči vyššie uvedenej daňovej exekučnej výzve odvolanie, kde namietal, že predmetná daňová exekúcia je neprípustná v celom rozsahu ako je vedená, nakoľko sa vykonáva na základe nezákonného a teda neplatného exekučného titulu, čo spôsobuje aj nezákonnosť exekučného konania. Navrhol, aby správca dane v súlade s ust. § 80 ods. 1 písm. g, zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vydal rozhodnutie, ktorým predmetnú exekúciu zastaví v celom rozsahu, v akom je vedená, nakoľko je vedená v rozpore so zákonom. Zároveň sťažovateľ navrhol, aby správca dane rozhodol o odklade predmetnej daňovej exekúcie z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na toto odvolanie sťažovateľa reagoval daňový úrad oznámením, v ktorom ho informoval, že sťažovateľ ako daňový dlžník nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie v zmysle ust. § 79 citovaného zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 citovaného ustanovenia (povolený odklad platenia vymáhaného daňového nedoplatku, alebo jeho zaplatenia v splátkach). Zastavenie daňového konania podľa mienky daňového úradu tiež neprichádzalo do úvahy, keďže toho času nemal byť naplnený ani jeden zo zákonných dôvodov uvedených v odseku 1 citovaného ustanovenia. Zároveň informoval sťažovateľa, že daňové exekučné konanie bolo začaté v súlade so zákonom na podklade exekučného titulu. Správca dane však žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo daňový dlžník nemá podľa jeho právneho názoru právny nárok na odloženie daňovej exekúcie ani neuviedol, prečo nebol podľa neho naplnený ani jeden zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo SR vydalo následne dňa 23. 1. 2012 rozhodnutie č. 1040505/138/2012/5081, ktorým potvrdilo daňovú exekučnú výzvu daňového úradu.

Sťažovateľ má jednoznačne za to, že rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1040505/138/2012/5081 zo dňa 23. 1. 2012, ktorým bola potvrdená daňová exekučná výzva daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/284 - 24951/11/Rem zo dňa 7. 10. 2011 a daňová exekučná výzva daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/284 - 24951/11/Rem zo dňa 7. 10. 2011 sú nezákonné a z tohto dôvodu napáda predmetné rozhodnutia a ich vydaniu predchádzajúci postup sťažnosťou pre porušenie základných práv a slobôd v zmysle el. 127 Ústavy SR...»

Podľa vyjadrenia sťažovateľky daňový úrad postupom a rozhodnutím č. 738/320/284-24951/11/Rem zo 7. októbra 2011 a finančné riaditeľstvo postupom a rozhodnutím č. 1040505/138/2012/5081 z 23. januára 2012 porušili jej základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základné právo na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože predmetné rozhodnutia daňového úradu a finančného riaditeľstva sú nedostatočne odôvodnené, a z toho dôvodu nepreskúmateľné. Navyše podľa sťažovateľky boli porušené aj zásady pre stanovenie miestnej príslušnosti správcu dane, v dôsledku čoho ide o rozhodnutia protiústavné. Exekučný titul je podľa názoru sťažovateľky nezákonný, a z toho dôvodu sa daňová exekúcia mala bezodkladne zastaviť.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nálezh:

„Základné práva sťažovateľa: V. s. r. o., L., podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46. ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom a rozhodnutím Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/284 - 24951/11/Rem zo dňa 7. 10. 2011 a postupom porušovateľa a jeho rozhodnutím č. 1040505/138/2012/5081 zo dňa 23. 1. 2012 porušené boli.

Rozhodnutia Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/284 - 24951/11/Rem zo dňa 7. 10. 2011 a Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1040505/138/2012/5081 zo dňa 23. 1. 2011 sa zrušujú a Daňovému úradu K.

a Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky sa zakazuje pokračovať v ďalšom porušovaní základných práv sťažovateľa.

Sťažovateľovi: V. s .r. o., L., sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000 ,- € ktoré je porušovateľ povinný uhradiť sťažovateľovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovateľ je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 323,50 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka sa sťažnosťou doručenou ústavnému súdu domáhala vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutiami daňového úradu č. 738/320/284-24951/11/Rem zo 7. októbra 2011 a finančného riaditeľstva č. 1040505/138/2012/5081 z 23. januára 2012. Uviedla, že si je vedomá, že tieto rozhodnutia sú preskúmateľné všeobecným súdom, ale sťažnosť ústavnému súdu podala aj z toho dôvodu, aby nedošlo k zmeškaniu lehoty na jej podanie, ak všeobecný súd rozhodne, že tieto rozhodnutia nie sú preskúmateľné všeobecným súdom.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak túto ochranu neposkytujú všeobecné súdy. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ mohol domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02).

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť

rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP) a tiež... konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (§ 250v OSP).

V prípade podania žaloby v správnom súdnictve a súbežne podanej sťažnosti ústavnému súdu je sťažnosť považovaná za prípustnú až po (právoplatnom) rozhodnutí všeobecného súdu o žalobe, a to práve vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu (podobne napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 358/09).

Vychádzajúc z podstaty sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade pred právomocou ústavného súdu existuje iný (všeobecný) súd, ktorý je v prvom rade povolaný poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľky, a preto jej sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie [čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 25 ods. 2 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. m. m. III. ÚS 310/07, IV. ÚS 276/08, IV. ÚS 216/2010, III. ÚS 540/2011)].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2012